

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 14 stycznia 2026 r.

Poz. 381

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.122.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 29 grudnia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153; zwanej dalej: *usg*) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940; zwanej dalej: *upzp*)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 127/XXV/2025 Rady Gminy Rędziny z dnia 25 listopada 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla gminy Rędziny w miejscowości Rędziny w rejonie ulic Wolności i Szkolnej (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2025 r., poz. 7698).

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *usg*, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 25 listopada 2025 r. Rada Gminy Rędziny podjęła uchwałę Nr 127/XXV/2025 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla gminy Rędziny w miejscowości Rędziny w rejonie ulic Wolności i Szkolnej.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *upzp*, w dniu 3 grudnia 2025 r. Rada Gminy Rędziny przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr 127/XXV/2025, a w dniu 16 grudnia 2025 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 11 grudnia 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień. Pismem z dnia 18 grudnia 2025 r. Wójt Gminy Rędziny złożył wyjaśnienia w zakresie zarzutów wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego.

W obecnym brzmieniu art. 20 ust. 1 zdanie pierwsze *upzp*, plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu zgodności z ustaleniami planu ogólnego. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że w dniu 24 września 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. *o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688). Zgodnie z art. 67 ust. 3 pkt 2 tej ustawy przepisy art. 15 ust. 1 i art. 20 *upzp* stosuje się w brzmieniu dotychczasowym do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie. Czyli do czasu uchwalenia planu ogólnego zgodność miejscowego planu bada się z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie.

1. Naruszenie przepisu art. 20 ust. 1 *upzp*, który stanowi, że rada gminy uchwała plan miejscowy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium oraz art. 15 ust. 1 *upzp*, zgodnie z którym wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium. Co dodatkowo podkreśla norma wynikająca z przepisu art. 9 ust. 4 *upzp* – ustalenia studium są wiążące przy sporządzaniu planu miejscowego.

Do przedmiotowego planu miejscowego wprowadzono ustalenia niezgodne ze *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rędziny* (przyjętym uchwałą nr 212/XXXVI/2021 Rady Gminy Rędziny z dnia 22 czerwca 2021 r.; zwane dalej: *studium*), w szczególności dla terenów oznaczonych symbolami: 6MN, 1MN, 2MN, 3MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (§ 13 uchwały), które w *studium* wyznaczono jako **tereny użytków rolnych: grunty orne, łąki i pastwiska** (zaliczone do strefy VI – *tereny rolne*) oraz dopuszczono jako **tereny zieleni o charakterze parkowym** (zaliczone do strefy VII – *tereny leśne i zieleni urządzonej*). Zgodnie ze *studium*: *na terenach rolniczej przestrzeni produkcyjnej należy przestrzegać zakazu wprowadzania nowej zabudowy kubaturowej nie związanej z rolnictwem lub jego obsługą* (pkt 2, str. 43).

Szczegółowa analiza rysunku planu miejscowego (w tym podkładu mapy zasadniczej), jak również ortofotomapy (strona: *geoportal.gov.pl*), potwierdzają, że przedmiotowe tereny (6MN, 1MN, 2MN, 3MN) nie są aktualnie zagospodarowane pod kątem występowania jakiegokolwiek zabudowy (są terenami pokrytymi roślinnością). Ustalone przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej jest sprzeczne z kierunkami wyznaczonymi w *studium* (*tereny użytków rolnych: grunty orne, łąki i pastwiska* lub *tereny zieleni o charakterze parkowym*) oraz jego zapisami (*na terenach rolniczej przestrzeni produkcyjnej należy przestrzegać zakazu wprowadzania nowej zabudowy kubaturowej nie związanej z rolnictwem lub jego obsługą*).

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zawiera ustalenia wiążące przy sporządzeniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, co jednoznacznie wynika z zasad zawartych w art. 9 ust. 4 i art. 20 ust. 1 *upzp*. Podstawę stwierdzenia zgodności planu miejscowego z ustaleniami studium stanowią łącznie część tekstowa oraz część graficzna planu miejscowego i studium. Stopień związania planu miejscowego ustaleniami studium jest natomiast uzależniony od stopnia szczegółowości ustaleń zawartych w studium. Postanowienia studium nie muszą być przeniesione wprost do zapisów planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, ale nie mogą pozostawać z nimi w sprzeczności (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 czerwca 2016 r. – sygn. akt II OSK 2529/14, publ.: www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Plan zagospodarowania przestrzennego ma stanowić sprecyzowanie i uszczegółowienie zasad zagospodarowania terenu ustalanych ogólnie w studium, a nie ich dowolną interpretację, czy całkowitą zmianę. Ustalenia planu miejscowego, w zakresie przeznaczenia poszczególnych terenów i zasad ich zagospodarowania nie mogą być całkowicie sprzeczne ze studium, nawet gdy, w ocenie gminy, przemawiają za tym racjonalne przesłanki.

Wójt Gminy Rędziny w piśmie z dnia 18 grudnia 2025 r. wskazał, że: *wprowadzając takie przeznaczenia uwzględnił skalę mapy studium i racjonalność przeznaczenia oraz czasokres ww. dokumentu i wykreowaną formę rysunku wraz z jej skalą. Skala, w której sporządzono studium to 1:10 000 i pomimo najlepszych metod kalibracji nie jest możliwa idealna digitalizacja takiego podkładu mapowego, a o odległości około 10 metrów w terenie (co odpowiada 1 mm na analogowej mapie studium), które „wchodzą” w teren rolny, jest mowa w przypadku terenu oznaczonego w planie symbolem 6MN.*

Wojewoda Śląski, w tym konkretnym przypadku, nie podziela tego stanowiska, z uwagi na fakt, że zarówno teren 6MN, jak i znaczny pas terenu zlokalizowany poza planem miejscowym (bezpośrednio na północ od granicy obszaru objętego planem), również są położone w zasięgu strefy VI – *tereny rolne* (tereny użytków rolnych: grunty orne, łąki i pastwiska) oraz w zasięgu strefy VII (tereny zieleni o charakterze parkowym). Z uwagi na powyższe, analizując rysunek *studium*, nie ma w tym zakresie żadnych wątpliwości.

Reasumując, stwierdzoną niezgodność ustaleń planu miejscowego w zakresie terenów oznaczonych symbolami 6MN, 1MN, 2MN, 3MN w kontekście ustaleń *studium* organ nadzoru zinterpretował, jako naruszenie przepisów ustawy *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*: art. 9 ust. 4, art. 20 ust. 1 oraz art. 15 ust. 1.

2. Naruszenie przepisu art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp*, zgodnie z którym w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Z kolei § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju

i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404; zwane dalej: *rozporządzeniem o mpzp*) precyzuje, że ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów zawierają określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, w tym nazwę klasy przeznaczenia terenu oraz symbol wraz z numeracją wyróżniającą je spośród innych terenów, zgodnie z załącznikiem nr 1 do *rozporządzenia o mpzp*.

Po szczegółowej analizie rysunku i tekstu planu, organ nadzoru stwierdził, iż wielkość terenów 1MN i 2MN (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej) przy przyjętych założeniach planu miejscowego (w tym przede wszystkim z uwagi na położenie ich w zdecydowanej większości obszarowej w zasięgu strefy kontrolowanej od gazociągu wysokiego ciśnienia DN200 PN 6,3 MPa, w której wprowadzono między innymi: **zakaz lokalizacji budynków, sadzenia drzew i krzewów w sposób zagrażający trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji** – § 7 pkt 1 lit. b uchwały), uniemożliwia zrealizowanie przeznaczenia przewidzianego planem dla wskazanych terenów 1MN i 2MN.

Po pierwsze, niewielka powierzchnia i cechy geometryczne terenów 1MN i 2MN w zestawieniu z położeniem ich w zasięgu strefy kontrolowanej (z zakazem zabudowy) dyskwalifikuje je z możliwości realizacji jakiegokolwiek zabudowy przewidzianej w ramach ustalonego planem przeznaczenia terenu. Na wskazanych, zgodnie z rysunkiem planu, terenach 1MN i 2MN, nie jest możliwe wydzielenie działki budowlanej, przez którą zgodnie z art. 2 pkt 12 *upzp* rozumie się nieruchomości gruntową lub działkę gruntu, której wielkość, cechy geometryczne, dostęp do drogi publicznej oraz wyposażenie w urządzenia infrastruktury technicznej spełniają wymogi realizacji obiektów budowlanych wynikające z odrębnych przepisów i aktów prawa miejscowego. W przedmiotowym planie miejscowym, będącym aktem prawa miejscowego, określono parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym między innymi wielkość zabudowy oraz wielkość powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej. W kontekście przyjętych przez Radę Gminy Rędziny ustaleń planu dla terenów 1MN i 2MN (stanowiących pasy terenu o szerokościach kolejno około 3 i około 3,5 m), należy wskazać, iż nie jest możliwa realizacja przeznaczenia przewidzianego planem.

Po drugie, poza ustaleniami przyjętymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, przy sytuowaniu zabudowy działają także inne przepisy prawa powszechnie obowiązującego. Przy realizacji zabudowy zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r., poz. 1225; zwane dalej: *rozporządzeniem o budynkach*), w szczególności § 12 tego rozporządzenia, obligujący do zachowania minimalnych odległości budynku od granicy działki budowlanej (4 m – w przypadku budynku zwróconego ścianą z oknami lub drzwiami w stronę tej granicy lub 3 m – w przypadku budynku zwróconego ścianą bez tych okien lub drzwi), których spełnienie dla wyznaczonych, dla terenów 1MN i 2MN, parametrów zabudowy, nie będzie możliwe w granicach miejscowego planu. Należy zauważyć, że przy próbie lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej już same parametry terenów 1MN i 2MN nie pozwalają uwzględnić zachowania odległości, o których mówi *rozporządzenie o budynkach*. Co prawda przepis § 4 ust. 2 pkt 9 uchwały dopuszcza możliwość sytuowania budynku bezpośrednio przy granicy sąsiedniej działki budowlanej, korzystając jednak z tej możliwości należy uwzględnić pozostałe wskaźniki, parametry zabudowy i zagospodarowania terenu, które nie pozwalają na realizację przewidzianego planem przeznaczenia terenu (MN). Uregulowania te mają zatem charakter pozorny, a w związku z tym naruszają art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp*. Zgodnie z tym przepisem w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w pierwszej kolejności ustala się przeznaczenie terenów. Tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania wydziela się liniami rozgraniczającymi. Brak możliwości zrealizowania przewidzianego planem przeznaczenia terenu oznacza, że norma prawna ustalona w tym planie jest wadliwa, prowadzi bowiem do sprzeczności, w wyniku czego teren przewidziany pod zabudowę jest z możliwości realizacji tej zabudowy wyłączony. O ile bowiem ustalenia uchwały nr 127/XXV/2025 zawarte w jego treści są legalne, o tyle czytane łącznie z przepisami przedstawionymi na rysunku planu pozostają w sprzeczności.

Nie można bowiem pominąć znaczenia rysunku planu. Plan miejscowy to w pierwszym rzędzie rysunek planu, który stanowi nieodłączną część tego aktu prawnego stanowiącego przepis gminny (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 26 czerwca 2013 r. – sygn. akt II SA/Gl 1527/12; publ. www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Nie jest zatem możliwe spełnienie wymagań dotyczących zasad zagospodarowania, wynikających z treści planu dla terenów 1MN i 2MN wyznaczonych graficznie na rysunku planu liniami rozgraniczającymi. Linie te ograniczają jego wielkość do pasa terenu o cechach geometrycznych uniemożliwiających posadowienie budynków tzw. przeznaczenia podstawowego. Przy czym nie jest możliwe

także zagospodarowanie działki na cele przeznaczenia uzupełniającego, bowiem uchwałodawca sam dokonał ograniczenia, wskazując w § 3 ust. 1 pkt 4 uchwały, że przeznaczenie uzupełniające *uzupełnia i wzbogaca przeznaczenie terenu i może jedynie współwystępować z ustalonymi przeznaczeniami terenu, przy czym jego udział nie może stanowić więcej niż 49% powierzchni tych działek i budynków na nich zlokalizowanych.*

Należy zauważyć, że w myśl art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 *upzp* plan miejscowy sporządza się w celu ustalenia przeznaczenia terenów, określenia sposobów ich zagospodarowania oraz zabudowy. Tak przyjęte ustalenia uchwały Rady Gminy Rędziny powodują, że nadrzędne cele założone dla sporządzenia planu miejscowego nie zostały wypełnione, naruszając tym samym zasady sporządzania planu, które nie pozwalają na realizację przewidzianego planem przeznaczenia.

3. Naruszenie przepisu § 9 ust. 1 *rozporządzenia o mpzp*, zgodnie z którym symbole, nazwy i oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów stosowane w projekcie planu miejscowego oraz standardy ich stosowania określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, który w pkt 2 stanowi: *klasę 12 N – teren niesklasyfikowany stosuje się wyłącznie w przypadku braku możliwości zastosowania jakiegokolwiek z poziomów klas od 1 do 11. Doprecyzowanie przeznaczenia następuje wyłącznie w części tekstowej projektu planu miejscowego.*

Po analizie tekstu planu, organ nadzoru stwierdził, że w ramach przeznaczenia uzupełniającego ustalono **teren niesklasyfikowany obejmujący:**

- a) **teren dla lokalizacji budynków gospodarczych w ramach obsługi terenu usług: handlu detalicznego, rzemieślniczych** (§ 13 ust. 3 pkt 5 – dla terenów oznaczonych symbolami: 1MN – 6MN oraz § 14 ust. 3 – dla terenów: 1MN-U, 2MN-U),
- b) **teren obiektów budowlanych towarzyszących drodze (wiaty przystankowe, kioski zintegrowane z wiatami)** (§ 16 ust. 2 – dla terenu 1KDR oraz § 17 ust. 2 – dla terenów: 1KDD – 3KDD).

Wskazane budynki gospodarcze mogą być elementem towarzyszącym usługom handlu detalicznego i rzemieślniczego. Zatem wyznaczanie nowego przeznaczenia jako terenu niesklasyfikowanego obejmującego **teren dla lokalizacji budynków gospodarczych w ramach obsługi terenu usług: handlu detalicznego, rzemieślniczych** (§ 13 ust. 3 pkt 5 – dla terenów oznaczonych symbolami: 1MN – 6MN oraz § 14 ust. 3 – dla terenów: 1MN-U, 2MN-U) jest bezzasadne i jednocześnie stanowi naruszenie § 9 ust. 1 *rozporządzenia o mpzp*. Również wymienione **wiaty przystankowe, kioski zintegrowane z wiatami** jako **teren niesklasyfikowany obejmujący: teren obiektów budowlanych towarzyszących drodze** (§ 16 ust. 2 – dla terenu 1KDR oraz § 17 ust. 2 – dla terenów: 1KDD – 3KDD) stanowi naruszenie § 9 ust. 1 *rozporządzenia o mpz*, bowiem **wiaty przystankowe, kioski zintegrowane z wiatami** mogą być również elementem towarzyszącym drogom, i można je wskazać w zasadach zagospodarowania danego terenu.

4. Naruszenie przepisów § 6 oraz § 25 w związku z § 143 *Zasad techniki prawodawczej*, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie *Zasad techniki prawodawczej* (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), które nakazują, aby przepisy redagowane były dokładnie, i w ten sposób, by intencje prawodawcy wyrażone były w sposób zrozumiały dla adresatów. Naruszono wskazane przepisy poprzez:
 - a) wprowadzenie, na potrzeby przedmiotowego planu miejscowego w § 3 ust. 1 pkt 13 lit. a uchwały, definicji *usług gastronomii*, zgodnie z którą przez usługi gastronomii należy rozumieć *budynki lub ich części przeznaczone w szczególności na usługi gastronomii, domy weselne, finansów, ubezpieczeń, bankowości, szkoły językowe, usług w zakresie nieuciążliwej działalności gospodarczej między innymi: fryzjerstwa, krawiectwa, optyki, fotografii, usług budowlanych.* Nieostrość i brak jednoznaczności tego sformułowania może spowodować istotne problemy z interpretacją przepisów uchwały, w szczególności w odniesieniu do terenów oznaczonych symbolami 1MN-U, 2MN-U (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług) oraz 1MN – 6MN (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej), bowiem wskazane usługi gastronomii nie mają co do zasady bezpośredniego odniesienia do wymienionych w ramach ich definiowania *finansów, ubezpieczeń, bankowości, szkoły językowe, usług w zakresie nieuciążliwej działalności gospodarczej między innymi: fryzjerstwa, krawiectwa, optyki, fotografii, usług budowlanych;*
 - b) wprowadzenie, w § 13 ust. 4 pkt 3 lit. b uchwały, ustalenia dla terenów oznaczonych symbolami 1MN – 6MN (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej): *wysokość budynku usługowego – do 10 m*, podczas, gdy w § 13 ust. 4 pkt 6 uchwały ustalono: *usługi realizowane jako wbudowane w budynek*

mieszkalny. Zatem brak spójności pomiędzy tymi dwoma przepisami – pierwszy z nich ustala wysokość budynków usługowych (jako obiektów wolnostojących), podczas, gdy drugi wyklucza realizowanie wolnostojących budynków usługowych.

Ponadto brak w uchwale (zarówno na rysunku, jak i w pozostałej części tekstu planu miejscowego) terenu oznaczonego symbolem **U-PP-PS**, o którym mowa w § 4 ust. 2 pkt 4 uchwały. Analizowana norma mówi, że w granicach obszaru objętego planem dopuszcza się między innymi: *lokalizację komunikacji drogowej wewnętrznej na terenach o symbolu MN-U, U-PP-PS*. Zatem wskazany przepis (§ 4 ust. 2 pkt 4 uchwały – w zakresie symbolu: U-PP-PS), również stanowi naruszenie przepisów prawa, bowiem dochodzi do niezgodności rysunku planu miejscowego z tekstem, który jest z nim bezpośrednio i nieodłącznie powiązany. Narusza art. 15 ust. 1 *upzp*, który stanowi, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego składa się z części tekstowej i graficznej, a treść obu tych części nie może być ze sobą sprzeczna.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *upzp* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Rady Gminy Rędziny Nr 127/XXV/2025 z dnia 25 listopada 2025 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla gminy Rędziny w miejscowości Rędziny w rejonie ulic Wolności i Szkolnej*, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym przepisy, w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *usg* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Gminy Rędziny rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Gminy Rędziny.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa.